

عنوان مقاله:

علیت در زبان فارسی: مکتب سنت پترزبورگی باندارکو

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 14، شماره 44 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

لیلا خان جانی - استادیار گروه زبان روسی، عضو هیات علمی دانشگاه گیلان، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

ساختارهایی با مفهوم علیت که تصور می رود در همه زبان ها وجود دارند، از جمله ابژه های زبانی هستند که نه تنها در زبانشناسی بلکه در روانشناسی، منطق و فلسفه نیز مورد مطالعه قرار می گیرند. به عبارت دیگر علومی که زبان و فعالیت های زبانی را در موقعیت های مختلف با اهداف متفاوت مورد بررسی قرار می دهد، همواره علیت را نیز مورد توجه قرار داده است. پژوهش حاضر، تحقیقی توصیفی-تحلیلی است که چهارچوب نظری آن بر اساس تئوری دستور کاربردی باندارکو بنا شده است، بدون اینکه تحمیل ساخت زبان روسی بر زبان فارسی مورد نظر باشد. مقاله به بررسی مفهوم علیت در جملات مرکب وابسته ساز می پردازد. به عبارت دیگر تظاهر رابطه علیت در جملات مرکب وابسته ساز علی، شرط، هدف و تقابل مورد بررسی قرار می گیرد. برای دستیابی به این مقصود، نگارنده برای توصیف جملات مرکب با مفهوم علیت از محورهای کاربردی-معنایی باندارکو تبعیت کرده است. بر اساس تئوری باندارکو، محورهای کاربردی - معنایی سیستمی از ابزارهای متنوع زبانی (اعم از صرف، نحو، واژه سازی، واژه شناسی و همچنین تلفیق آن ها نظیر واژگانی نحوی و غیره) است که بر مبنای اشتراکات و نقش های معنایی متقابل در یک محور جای می گیرند.

کلمات کلیدی:

علیت، دستور کاربردی، جملات مرکب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1519263>

